

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 181/2025
11.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у правној ствари по тужби тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јована Божић, адвокат из ..., против туженог „Електродистрибуција Србије“, доо Београд, Огранак Електродистрибуција Зајечар, ради отклањања извора опасности, одлучујући о захтеву Основног суда у Зајечару за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници одржаној 11.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Основног суда у Зајечару за делегацију надлежности у предмету тог суда П 665/2025.

Образложење

Основном суду у Зајечару поднета је тужба са захтевом да се обавезе тужена да са кат.парцеле тужиоца уклони оштећени и дотрајао дрвени стуб нисконапонске мреже и да изврши замену тог стуба новим носећим стубом нисконапонске мреже, чиме ће нисконапонску мрежу довести у исправно стање.

Основни суд у Зајечару је уз допис од 21.05.2025. године Врховном суду доставио предмет П 665/2025 са захтевом за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари. У захтеву је наведено да се ради о спору о непокретности, да се дрвени стуб туженог, који по тврдњи тужиоца представља извор опасности за настанак штете, налази на кат.парцели тужиоца у КО ..., ..., на чијој територији ће се евентуално извести докази вештачењем, увиђајем на лицу места и саслушањем тужиоца који има пребивалиште на територији општине Неготин, због чега постоје оправдани разлози да се одреди други стварно надлежан суд за поступање у овој правној ствари односно да ће се поступак лакше спровести пред Основним судом у Неготину.

Одлучујући о захтеву за делегацију на основу члана 62. став 7. у вези става 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....10/2023, у даљем тексту: ЗПП) Врховни суд је оценио да захтев није основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

Имајући у виду садржину тражене судске заштите и цитирану законску одредбу, по оцени Врховног суда околности на које је указано у постављеном захтеву нису саме по себи довољне да се за поступање у овој правној ствари одреди други стварно надлежан суд. Када за одређене врсте спорова одредбама Закона о парничном поступку није предвиђена искључива месна надлежност, као у конкретном случају, тужилац врши избор месно надлежног суда подношењем тужбе једном од судова. Тужилац је упркос томе што се његово пребивалиште и кат.парцела налазе на територији надлежности Основног суда у Неготину, подношењем тужбе Основном суду у Зајечару изразио своју вољу да се поступак води пред тим судом. У таквој ситуацији на надлежност суда може бити од утицаја само евентуални приговор туженог о месној ненадлежности суда ком је тужба поднета.

Имајући у виду изнето, Врховни суд је оценио да у конкретном случају нема разлога који би оправдавали тражену делегацију, нити се таквим могу сматрати разлози који су наведени у поднетом захтеву, па је на основу члана 62. ЗПП, одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**